

nalistes de la Ciutat Comtal. En tots els actes, conferències, reunions etc., se va parlar solsament en català i en galleg i mai varen deixar d'entendre.

No fa molts dies uns Notaris reunits en Assamblea a Madrid, declaren, que no era precis que els Notaris de Catalunya sapiguessin el català, perquè els castellans l'entenen perfectament. Tinguis en compte que l'acte Notarial es de tal delicadesa, que no basta, que el funcionari entengui el català, es precis que'l sàpiga bé, per a poguer traduir fidelment al castellà, lo que li diu l'otorgant català, que els Notaris necessàriament s'han de relacionar amb gent de poca il·lustració, mentres que el concurrent a un banquet, sols necessita entendre el concepte no tenint cap importància el detall lèxic, i que els propietaris urbans tenen medis d'esser il·lustrats.

No, no era la incomprensió el motiu del incident. Era el fet de la Nacionalitat Catalana que es manifestava i contra el qual s'aixecava la protesta.

No fa molts dies en el banquet de l'Unió Monàrquica Nacional, davant de forasters, algú orador va parlar en català (no en Torras que ho va fer en castellà), i aleshores el català era entès i aplaudit per aquells forasters; pero es que els llavis que aleshores pronunciaren nostra llengua eren llavis que no representaven la terra catalana, eren llavis traidors a Catalunya. Allí, doncs, no apareixia el fet de la Nacionalitat Catalana, obra de Deu; apareixia la traïció a Catalunya, obra del dimoni, i això era lo que s'aplaudí.

No cal parlar, doncs, de cortesies i descortesies; cal parlar solsament de si el català es l'idioma d'un poble dominat, si el castellà es l'idioma d'un poble dominador.

Cal parlar només, de si el català ha d'humillar el seu idioma davant d'un castellà, i de si un castellà té dret a que el català li fassi tal humiliació.

Al cap de trenta anys de lluita catalanista, tornem al punt de partida. Això es, si ens hem d'humiliar o no davant dels que s'uniren a Catalunya amb un pacte i després faltaren a aital pacte, convertintlo en dominació.

Un altre aspecte hi ha en aquest incident, això es, que l'iniciativa de la protesta no va neixer dels forasters; va neixer dels mals catalans. Els grinyols del Baró de Griñó, els crits de l'Utset i altres que la Unió Monàrquica Nacional ha convertit en enemics de Catalunya i aduldors del poder Central per obtenir títols nobiliaris i condecoracions, i per actuar de cacics, foren els iniciadors del escàndol, que no en va s'ha dit sempre, que els renegats, son pitjors que els enemics de sempre.

L'Indústria de la llet en crisi

SINDICACIO

Aqueix tema tant conegut per totes les masses socials que mitjansant ell han obtingut realitat les aspiracions de tots els estaments públics, es desconegut o impracticable dins l'art agrícola, el perquè es molt difícil d'afrontarlo, sols la pràctica ens fa veurer que l'isolament característic que'l domina el resta a l'últim lloc dels tres organismes que regulan la vida econòmica del mon. Senyalavem en el darrer comentari el greu perill que corria aquesta indústria vallesana i els remeis que recomenavem no sols serien la salvació d'aquesta indústria, sinó la redenció de tota l'agricultura en general. Agricultors: tenia present que les nostres produccions son l'ànima de l'existència social; sense elles seria impossible la marxa d'aquest gran organisme i per la falta i desconeixement d'aquest principi de la nostra personalitat, resteu en els últims llocs dels escalafons socials, sense tots els altres factors que dominan l'humanitat, podriem dirne retrocés, pro es viuria, això vol dir que son elements auxiliars, d'un valor extraordinari sí, pro no perquè s'hagin ensenyorit i proclamat reis del conglomerat mundial, precisament l'ordre de llur preponderància deuria esser invertit.

Sindicació, es unió, es força, es conviure per un mateix ideal, es el medi per una realitat, l'organització es el fonament de qualsevol aspiració social; per tant, aquest element tant necessari per a la salvació econòmica de l'agricultura, perquè es despreciat per ella mateixa? es que la desunió ens evita alguna competència entre nosaltres mateixos? no, molt al contrari, ens posa amb una lluita constant amb l'acaparador i que sempre ens deixa desarmats i vençuts. Doncs amb aquests greus inconvenients, perquè es deu restar inànim davant d'aquest secumbiment constant? Agricultors vallesans, lo qu'hem consignat que podria esser la redenció econòmica de totes les vostres produccions, especialitzem-

ho primerament a l'indústria de la llet, avui la més important de la comarca, trevallem per a conseguir la reivindicació de la nostra riquesa, per a la prosperitat del Vallés, no resteu inactius davant dels vostres interessos capitals.

Sindicació es arma de defensa i de victòria.

ALBERT COMPTE.

VALLESANES

S'han constituït arreu del districte de Granollers els Ajuntaments, el dia primer d'Abril, sense cap incident especial.

El nostre districte, ahduc amb els intents de perturbació dels directors torristes, manté aquell seny i aquella serenitat que son el seu orgull, i aixis com va esser el districte en que hi varen haber menys reclamacions electorals, també ha sigut el en que els Ajuntaments s'han constituït amb més normalitat.

Del resultat de dita constitució els nacionalistes en podem estar ben contents; dels trentados pobles que formen el partit judicial de Granollers, sols hi ha Alcaldes de la Unió Monàrquica Nacional, en cinc pobles; dels vintiset pobles que formen el partit electoral de Granollers-Badalona, sols hi han sis pobles que tinguin Alcalde i majoria torristes.

En les poblacions importants sols Granollers te Ajuntament dominat pels torristes.

Realment, després de la victòria d'En Torras en les eleccions legislatives últimes, calia temer una major força torrista dintre dels Ajuntaments dels pobles del districte.

Afortunadament s'han pogut desfer incorrectes intervencions i maquinacions del diputat a Corts, per a destorbar la constitució d'alguns Ajuntaments amb majoria nostra.

Nostres amics de Santa Coloma de Gramanet, Montmeló, Cánoves i Samalús, han reeixit victoriosos contra les ocultes combinacions torristes.

Son dignes de notar també les dificultats internes dels torristes per a constituir els Ajuntaments dels dos pobles més torristes del districte: Parets i La Roca.

El primer, per apadaçar-ho, varen esser precises un seguit de reunions convocades i presidides pel mateix Torras, i quedá un fons llevat de resentiment, tenintse, per arriar a un acord, que desbancar al Alcalde que durant aquestos dos anys ha regit el poble de Parets, deixant-lo de Regidor a seques, cosa poc acostumada, puix es un despreci que no deu ferse sens motius molts senyalats, que no creiem existeixin en aquest cas, puix es sols degut a descomposició interna del partit torrista a Parets.

En quant a La Roca, han tingut els torristes que fer passar novament al poble, per la vergonya de que l'Alcalde fos a l'Arrabal i que un significat ex-Alcalde hagi quedat sols amb el càrrec de Sindic.

SANTA EULARIA DE RONSANA

Diumenge darrer a la «Masia Brustenga», de Santa Eularia de Ronsana, jorn en qu'es celebrava el sant de son pare, vestí son primer trajo de llarc, ja xamosa i simpática Srta. Marguerida Brustenga Oller. Amb aital motiu, es vegé obsequiada per els parents i amics, que foren a visitarla, amb molts i valuosos regals. Entre les families que hi assistiren,